

vil blot tillade mig at antyde, i hvilken Retning det skal gaae. Mit Ændringsforslag skulde gaae ud paa, at 1ste Behandling af Sagen udsættes indtil Dagen efter den 1ste Behandling af det Forslag, som Regjeringen agter at forelægge om at tage Beslutning om, at Forandringen skal træde i Kraft. Jeg troer derfor, at der i det Hele ikke er Grund til at afsvige fra Forretningsordenen, og skal en Afsvigelse finde Sted, da maatte den vistnok ikke gaae videre end den, som er antydet af den meget ærede Formand.

J. C. Larsen: Jeg tillader mig at understøtte det Forslag, som er fremsat af den ærede 5te Landsthingsmand for 9de Kred (Bjerring). Jeg maa naturligviis være meget enig i, at man ikke — for at bruge et Udtryk af den ærede sidste Taler — skal forcere denne vigtige Lov gennem Landsthinget; men jeg troer heller ikke, at det skeer derved, at man paa enkelte Trin af Sagen foretager saadanne Afkortninger, som kunne være hensigtsmæssige og slet ikke kunne antages at gjøre noget Afbræk i Sagens behørig Behandling. Det er desuden Noget, som vil være at afgjøre med $\frac{3}{4}$ af de stemmegivende Medlemmer, og det troer jeg vil give en ganske tilstrækkelig Garanti for, at der ved Sagens Behandling Intet tilfidsættes eller forsømmes, naar der saaledes, hver Gang en saadan Afsvigelse skal finde Sted, skal fordras en saa stor Majoritet af Forsamlingen. Jeg troer ogsaa, at Forholdene for Tiden ere saaledes, at de idetmindste i en vis Henseende virkelig kunne siges at gaae ind under § 44 i Forretningsordenen: „i paatrængende Tilfælde“. Jeg skal i den Henseende tillade mig at minde om, hvor langt Tiden allerede er fremstredet, at vi nu allerede ere i Slutningen af August, og at der i det heldigste Tilfælde vil gaae en otte-dags Tid endnu, inden Grundlovsagen, der først foreligger, kan blive færdig. Derpaa skal den sanctioneres af Hans Majestæt, og først derefter kan Behandlingen af Forslaget om Samtykket forekomme, som jo vistnok vil være det Vigtigste og tage længere Tid; men da vil man være kommen temmelig langt ind i September, og jeg maa tillade mig at gjøre opmærksom paa, at den ordinaire Rigsdag

skal samles den 1ste October, og det vil rimeligviis for mange Medlemmer her blive, om ikke absolut nødvendigt, saa dog høist ønskeligt at kunne have en Mellemtid mellem den extra-ordinaire og den ordinaire Rigsdag.

Hvad angaaer det Ændringsforslag, som den meget ærede 2den Landsthingsmand for København (Bessely) omtalte, at han agtede at ville stille, da gif det, hvis jeg forstod ham ret, ud paa noget juridisk Umuligt, idet jeg ikke troer, at der, efter som Sagen foreligger, kan være Tale om, at Regjeringen skulde kunne komme med Forslaget om Samtykket, førend Grundlovs- Behandlingen var tilendebragt.

Formanden: Jeg maatte dog maaskee bringe i Erindring, at man ikke bør indlade sig paa yderligere at debattere det Forslags Bessaffenhed, som blev omtalt af den ærede 2den Landsthingsmand for 1ste Kred (Bessely).

B. Christensen: Jeg skal blot tillade mig, da den ærede Formand har ønsket at fornemme Thingets Formening om det foreliggende Spørgsmaal, at yttre, at det forekommer mig, at den af den ærede Formand paatænkte Fremgangsmaade i denne Sag har Mere for sig end den af et æret Medlem foreslaaede Forandring deri, idet den jo tillige fremmer Sagen med al den Hurtighed, som det forekommer mig, vi tør tillade os med en saa vigtig Sag, til hvis Forhandling vi dog paa ingen Maade kunne forudsee, hvormeget Arbejde der vil blive den tildeel her i Salen.

Bessely: Jeg skal blot tillade mig at bemærke i Anledning af det, som blev yttret som Svar paa det, jeg fremsatte, at naar jeg har brugt Ordet „forcere“, saa veed jeg ikke, hvorvidt der deri skulde ligge Noget, som var nærgaaende mod den ærede Forsamling; det har idetmindste ikke været min Mening. Jeg veed meget vel, at naar der skal afsviges fra Reglerne, skal der $\frac{3}{4}$ af de Stemmegivende for at vedtage en saadan Afsvigelse; men jeg troede, at der i den meget ærede Formands Bemærkninger laa en stærk Opfordring for ethvert Medlem til at udtale, fra hvilken Side han betragtede Sagen. Jeg skal ikke gaae ind paa, hvorvidt man kan kalde de nærværende Om-